

Arrest

nr. 194 073 van 23 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 24 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juli 2017.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2017 waarbij de terechtzitting van 11 juli 2017 wordt verdaagd naar de terechtzitting van 8 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. DE PONTHERE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Eritrese nationaliteit te bezitten, etnisch Tigrinya te zijn en geboren te zijn op 1 augustus 2000 te Senafe [Eritrea]. Uw moeder en vader namen u als baby mee naar Ethiopië. Jullie verlieten Eritrea omdat uw vader een soldaat was en zijn functie niet langer wilde uitoefenen. Uw oudere broer A. bleef echter achter in Eritrea. Uw moeder verliet nadien Ethiopië, op zoek naar een beter leven in Dubai, en u bleef wonen bij uw vader die u opvoedde.

U ging vanaf 12 jarige leeftijd tot de 4de graad naar de lagere school Halekiw(i)ya. U werkte als schoenpoetser en werkte tevens af en toe in de bouw. Uw vader werd in het jaar 2008, in termen van

de Ethiopische kalender, om het leven gebracht door Ethiopische veiligheidsagenten omdat hij ervan beschuldigd werd informatie door te spelen aan de Eritreeërs. Na de dood van uw vader werd u tevens bedreigd door Ethiopische veiligheidsagenten dat, indien u niet zou vertrekken, ze u net zoals uw vader om het leven zouden brengen. U verliet Ethiopië drie maanden na de dood van uw vader in de maand Terri van het jaar 2008 in termen van de Ethiopische kalender (komt overeen met 10/1/2016-8/2/2016 in de Gregoriaanse kalender, zie informatie in uw administratief dossier) en reisde via Soedan naar Libië om vervolgens de oversteek te maken naar Italië en via Duitsland in België aan te komen op 26 juni 2016. U verklaart van Addis Abeba tot Libië niet te hebben moeten betalen voor uw reis. Op 28 juni 2016 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Eritrea omdat er geen vrede is in het land en u vreest gedwongen te worden uw militaire dienst te moeten vervullen.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt. Er dient immers vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, alsook de door u geopperde problemen te Ethiopië – alwaar u uw hele leven woonde – absoluut niet geloofwaardig bevonden worden.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet als minderjarige kan worden beschouwd. Bij aankomst in België verklaarde u geboren te zijn op 1 augustus 2000 en bij gevolg, op het moment van uw asielaanvraag op 29 juni 2016, vijftien, bijna zestien, jaar oud te zijn. Er kan echter worden getwijfeld aan uw beweerde geboortedatum. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de Federale Overheidsdienst Justitie op 5 augustus 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd, dient te worden besloten dat u zeker ouder dan 18 jaar bent, waarbij (minstens) 20.3 jaar een goede schatting is. Daarom kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. U kan geen documenten neerleggen ter staving van uw leeftijd. Bovendien heeft u geen beroep aangetekend tegen deze beslissing. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u zich neer te leggen bij de beslissing van de Dienst Voogdij (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). De vaststelling dat u zich ten onrechte minderjarig verklaarde, brengt echter **schade toe aan uw algehele geloofwaardigheid.**

Vervolgens moet opgemerkt dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, geenszins geloofwaardig wordt bevonden. Zo verklaarde u bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) geboren te zijn te Senafe, doch niet op de hoogte te zijn van de zoba waarin Senafe gelegen is (zie verklaring DVZ, punt 5). U voegt toe dit niet te weten omdat u reeds op jonge leeftijd naar Ethiopië ging. Opmerkelijk is dat u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) wél op de hoogte blijkt te zijn van de zoba, namelijk Debub (zie gehoorverslag CGVS, p. 6), waarin Senafe gesitueerd is. U gevraagd hoe u dat weet, verklaart u dat uw vader u dat vroeger zei. U vervolgens gevraagd in welke context Senafe dan werd besproken, antwoordt u dat 'wanneer u hem [uw vader] vroeg hoe we kwamen van waar we kwamen', Senafe ter sprake kwam. Indien u inderdaad zulke gesprekken heeft gevoerd met uw vader – wat bij enige interesse in uw regio van herkomst logischerwijze verwacht mag worden – weerhield niets u ervan de zoba waarin Senafe zich bevindt reeds bij DVZ aan te geven. Met betrekking tot uw etnische origine moet hetzelfde opgemerkt worden. Bij DVZ verklaarde u immers niet op de hoogte te zijn van uw etnische achtergrond aangezien u toen u klein was naar Ethiopië ging (zie verklaring DVZ, punt 6d). Tijdens het gehoor op het CGVS blijkt u wederom wél op de hoogte te zijn van uw etnische origine daar u verklaart Tigrinya te zijn. U gevraagd hoe u dat weet, verklaart u het van uw vader te hebben vernomen. U vervolgens geconfronteerd met uw onwetendheid met betrekking tot uw etnische origine bij Dienst Vreemdelingenzaken, verklaart u het u nu te herinneren en u niet te herinneren dat het u bij DVZ zo werd gevraagd (zie gehoorverslag CGVS, p. 10), terwijl er in de verklaring DVZ duidelijk te lezen staat dat u niet weet van welke etnische origine u bent. U verklaart uw vader te hebben gevraagd naar uw etnische origine, waaruit duidelijk blijkt dat u reeds voor aankomst in België op de hoogte was van uw etnisch toebehoren, en u dit aldus bij DVZ wist en had moeten vermelden. **Dat u tijdens het gehoor op CGVS meer details weet te verschaffen met betrekking tot essentiële aan een identiteit inherente eigenschappen, waarvan u bij DVZ niet op de hoogte blijkt te zijn, tart de verbeelding en geeft een artificiële indruk.** Bij DVZ blijkt u overigens niet op de hoogte te zijn van de geboorteplaats van uw vader (zie verklaring DVZ, punt 13A), terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS verklaart dat uw vader geboren is te Senafe (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U verklaart te vermoeden bij DVZ Senafe te hebben gezegd.

Ook weet u tijdens het gehoor op het CGVS plotsklaps wel dat uw moeder geboren is te Senafe (zie gehoorverslag CGVS, p. 20), terwijl u bij DVZ verklaarde hiervan niet op de hoogte zijn (zie verklaring

DVZ, punt 13A). U hiermee geconfronteerd, verklaart u geprobeerd te hebben uitleggen dat ze van hetzelfde gebied zijn. Tevens blijkt u tijdens het gehoor op het CGVS wel op de hoogte van de locatie van uw broer A. (zie gehoorverslag CGVS, p.22) terwijl u bij DVZ aangaf niet te weten waar hij zich in Eritrea bevond (zie verklaring DVZ, punt 17). Uw verklaring hieromtrent, namelijk dat uw broer A. in Senafe is omdat uw ouders hem daar hebben achtergelaten, houdt, daar u verklaart nooit contact te hebben gehad met uw oudere broer (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), geen steek.

Overigens moet opgemerkt dat u dubieuze verklaringen aflegt met betrekking tot uw moedertaal, het Amhaars. U verklaart dat het Amhaars uw moedertaal is en dat u geen andere talen spreekt, noch verstaat. U voegt toe dat, aangezien u opgroeide in Ethiopië, uw moedertaal Amhaars is, terwijl, indien u opgegroeid zijn zou in Eritrea, uw moedertaal Tigrinya geweest zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U voegt toe dat Tigrinya de moedertaal is van uw ouders. U gevraagd naar de reden dat uw ouders u dan niet opgevoed hebben in hun moedertaal Tigrinya, verklaart u dat ze het thuis niet spreken omdat de mensen in de buurt Amhaars spreken. U voegt toe dat uw vader stap per stap Amhaars leerde, en dat zowel uw moeder als uw vader bij aankomst in Addis Abeba het Amhaars niet beheersten (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U gevraagd hoe het komt dat u geen Tigrinya spreekt daar het de moedertaal is van uw ouders en uw ouders het Amhaars niet beheersten toen ze aankwamen in Addis Abeba, verklaart u dat u geen Tigrinya spreekt omdat ze [uw ouders] het thuis niet spreken. U nogmaals geconfronteerd dat, indien uw ouders tijdens uw eerste levensjaren zelf Amhaars moesten leren, het erg tot de verbeelding spreekt dat zij u niet hebben opgevoed in het Tigrinya, hun moedertaal, maar in het Amhaars, verklaart u het in het begin een beetje te kennen, maar het vergeten te zijn, wat nog steeds niet verklaart waarom zij u in een voor hun vreemde taal het Amhaars zouden opvoeden en zij in hun huiselijke omgeving steeds Amhaars zouden spreken. Uiteindelijk slaagt u erin enkele woorden in het Tigrinya te geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Hierbij moet tevens opgemerkt dat Amhaars de officiële taal was tussen 1959 en 1991 toen Eritrea deel uitmaakte van Ethiopië (zie administratief dossier) en het aldus opmerkelijk is dat uw ouders voor hun vertrek naar Ethiopië geen Amhaars zouden hebben gesproken, doch kan dit niet uitgesloten worden (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). U weet tevens niet welke talen er in Eritrea, noch in Senafe worden gesproken (zie gehoorverslag CGVS, p. 13-15).

Ook uw kennis met betrekking tot uw vermeende land van herkomst laat ernstig te wensen over. Dat u, daar u als baby Eritrea verlaten zou hebben, niet zou blijken te beschikken over uitvoerige socio-politieke kennis, en doorleefde geografische kennis, is enigszins aannemelijk. Dat u echter nauwelijks iets weet van Eritrea – wat duidelijk naar voor komt uit onderstaande verklaringen – en hier tevens geen interesse in toont, spreekt tot de verbeelding en **brengt de geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst ernstig in het gedrang.** Zo weet u, met uitzondering van de zoba (zie supra), niets te vertellen over uw geboortedorp Senafe (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6). Zo blijkt u de sub-zoba waarin Senafe gelegen is niet te weten. Overigens kent u geen enkele andere zoba in Eritrea. U weet dat Eritrea gelegen is aan de rode zee, doch kan u geen steden situeren aan diezelfde zee (zie gehoorverslag CGVS, p. 37). Etnische groepen woonachtig te Eritrea zijn u geheel onbekend (zie gehoorverslag CGVS, p. 10), alsook de dominante etnische groep te Senafe. U gevraagd of uw vader u nooit vertelde over de Tigrinya, verklaart u dat uw vader thuis voornamelijk in het Amhaars tegen u sprak (zie gehoorverslag CGVS, p.10), wat geenszins een verklaring biedt waarom uw vader u niets vertelde over de Tigrinya. U vervolgens met deze bedenking geconfronteerd, verklaart u nogmaals dat u thuis met uw vader in het Amhaars communiceerde. U wederom gewezen op de vaststelling dat het feit dat u Amhaars sprak met uw vader geen reden is waarom u het niet kon hebben over uw etnische achtergrond, verklaart u dat uw vader het niet toeliet dat u vragen stelde, en hij vaak niet antwoordde (zie gehoorverslag CGVS, p.10-11). U gevraagd welke vragen u dan juist stelde, verklaart u te hebben willen weten waarom jullie niet terugkeerden naar huis. Eerder blijkt echter wel dat u via uw vader te weten kwam dat u etnisch Tigrinya bent, en dat Senafe gelegen is in zoba Debub, waaruit blijkt dat uw vader niet geheel weigerachtig stond tegenover het geven van informatie met betrekking tot uw vermeende land van herkomst. Tevens blijkt dat uw vader wél over zijn land van herkomst praatte daar hij het slecht afschilderde omdat hij bijvoorbeeld slecht betaald werd als hij werkte (zie gehoorverslag CGVS, p. 35). Bovendien verklaart dit nog steeds niet waarom u niets weet te vertellen over de Tigrinya. Overigens geeft u zelf aan dat er in Addis Abeba een sterke Eritrese gemeenschap aanwezig was in het gebied rond Megenana, maar u die niet bezocht omdat u de taal niet machtig was, en u met Ethiopiërs omging (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Hieruit blijkt enerzijds dat u, indien u werkelijk interesse zou hebben getoond in uw land van herkomst, de mogelijkheid had informatie te vergaren.

Anderzijds blijkt dat, daar u verklaart dat uw vader naar Megenana ging om zijn vrienden te ontmoeten, hij nauw verweven was met de gemeenschap en aldus wél interesse zou hebben getoond in zijn afkomst, waaruit dan weer geconcludeerd kan worden dat het opmerkelijk is dat hij deze niet met u

deelde. U bent tevens niet op de hoogte van de officieel geregistreerde religies in Eritrea. U kent de eerste regel van het Eritrees volkslied (Eritrea, Eritrea, Eritrea) omdat uw vader het soms zong. U gevraagd met welke gelegenheden uw vader het Eritrese volkslied zong, verklaart u daar [in Addis Abeba] het Ethiopische volkslied te hebben gezongen, en dat uw vader het zong wanneer u vroeg of er een Eritrees volkslied was (zie gehoorverslag CGVS, p. 35), wederom een bewijs dat uw vader het wel over zijn achtergrond zou hebben gehad. Ook kent u de munteenheid van Eritrea niet. U gevraagd alles wat u over Eritrea weet te vertellen, beperkt u zich door te zeggen dat Iseysa Afwerki [Isaias Afewerki] de president van het land is (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U weet echter niet hoe hij president is geworden. U weet niet sinds wanneer Eritrea een onafhankelijk land is (zie gehoorverslag CGVS, p.32), noch kan u aangeven of Eritrea reeds onafhankelijk was bij uw geboorte (zie gehoorverslag CGVS, p. 5), noch wanneer de onafhankelijkheid gevierd wordt (zie gehoorverslag CGVS, p. 36). Andere officiële feestdagen in Eritrea zijn u tevens onbekend, terwijl u bijvoorbeeld wel verwijst naar heldendag, een Ethiopische feestdag (zie gehoorverslag CGVS, p. 36). Ook met betrekking tot de reden waarom u en uw familie Eritrea verlieten bent u erg kort en beperkt u zich met te zeggen dat uw vader soldaat was en het land verliet omdat hij die job niet wilde doen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Over de reis van Eritrea naar Ethiopië weet u enkel te zeggen dat er een oorlog was, en aangezien er een leger was, hij daar niet wilde werken (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U gevraagd over welke oorlog het gaat, verwijst u naar de dienstplicht. U nogmaals gevraagd over welke oorlog u het heeft, moet u het antwoord schuldig blijven, en voegt u toe dat u een kind was (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verder in het gehoor gevraagd meer te vertellen met betrekking tot het werk van uw vader als soldaat, verklaart u enkel te weten dat hij een soldaat was. U weet tevens niet of uw vader op enerlei wijzen heeft bijgedragen tot de Eritrese onafhankelijkheidsstrijd (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U hoorde niets van het referendum dat in april 1993 plaatsvond waarbij de vraag werd gesteld of Eritrea een onafhankelijk land moest worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). U weet tevens niet tot welk land Eritrea behoorde vooraleer het onafhankelijk werd. U tracht uw gebrek aan kennis goed te praten door te benadrukken dat u opgroeide in Addis Abeba en compleets niets weet van Eritrea. U gevraagd naar de relatie tussen Ethiopië en Eritrea verklaart u te denken dat hun bloed gelijkaardig is. U voegt toe dat ze dezelfde kleur hebben. U nogmaals de kans gegeven uit te weiden over de relatie tussen Ethiopië en Eritrea doorheen de geschiedenis, verklaart u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 33). Gepeild naar het Ethiopisch-Eritrees grensconflict, moet u het antwoord schuldig blijven. U voegt toe het niet te weten, maar er wel over te hebben gehoord. U gevraagd wat u dan hoorde, verklaart u dat het gevechten waren die over grens gingen, wat een loutere herhaling is van de aan u gestelde vraag. Dat Ethiopië en Eritrea een woelige geschiedenis hebben is algemeen bekend, en zou zeker door u als vermeend Eritrees staatsburger in Ethiopië geweten moeten zijn. In december 1950 werd Eritrea een federatie binnen het Ethiopisch keizerrijk. In 1963 werd Eritrea geannexeerd door Ethiopië en ingelijfd als de veertiende Ethiopische provincie hetgeen leidde tot het begin van de 30-jarige gewapende onafhankelijkheidsstrijd. In 1991 werd Eritrea de-facto een onafhankelijk land, en in april 1993 vond een referendum plaats in het welk de Eritrese bevolking met een verpletterende meerderheid pro-onafhankelijkheid stemde. Op 24 mei 1993 werd Eritrea officieel een onafhankelijk land. In 1998 brak er echter een grensconflict met Ethiopië uit. In dit conflict vielen ongeveer een 100 000 tal doden, en werden Eritrese dienstplichtigen massaal gemobiliseerd. Op 18 juni 2000 werd een vredesakkoord bereikt (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Wat vooral tot de verbeelding spreekt is dat u, wanneer gevraagd wordt in welke mate het grensconflict gevolgen had voor u, verklaart dat u de mogelijkheid miste om op te groeien in het land [Eritrea] en u geforceerd werd op te groeien in een land dat niet het uwe was (zie gehoorverslag CGVS, p. 33). U, samenvattend, gevraagd of u door het grensconflict gedwongen werd in Ethiopië te verblijven, verklaart u dat, indien er geen gevechten zouden zijn geweest, uw vader niet verplicht was om te vluchten. U geconfronteerd met de bevinding dat uw vader, daar u volgens de door de Dienst Voogdij vastgestelde geboortedatum in 1994 geboren bent, jaren voor het grensconflict met Ethiopië Eritrea ontvluchtte, verklaart u niet te weten wanneer het was. Frappant is hier dat, terwijl u verklaart ten gevolge van het grensconflict verplicht in Ethiopië te hebben moeten verblijven, Eritreeërs in Ethiopië massaal naar Eritrea werden gedeporteerd. U verklaart hier niets van te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 34). U gevraagd naar de reden dat u en uw familie ten tijde van het grensconflict niet werden gedeporteerd, verklaart u wederom er niets van te weten. U geconfronteerd met de vaststelling dat, daar u en uw familie niet werden gedeporteerd, dat aldus zou kunnen betekenen dat de Ethiopische autoriteiten u niet als Eritreeër beschouwden, verklaart u nogmaals niets te weten van deportaties. U besluit door te zeggen niets van de deportaties te hebben gehoord. Dat u als inwoner van Addis Abeba niet op de hoogte was van de massale deportaties, spreekt tot de verbeelding.

Dat u echter als Eritrees staatsburger in Addis Abeba nog nooit had gehoord van deze massale deportaties, is compleet onaannemelijk. Dat u jong was (minstens 4 à 6 jaar), kan dienen als verzachtende omstandigheid voor het ontbreken van gedetailleerde kennis hieromtrent, dat u er

echter helemaal niets van weet, en er tevens geen interesse in toont, kan zelfs door uw jeugdige leeftijd niet worden goedgepraat en toont aan dat u geen enkele voeling heeft met uw vermeende land van herkomst. U weet tevens niet of Eritrea nog conflicten had met andere landen, buiten Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p. 37).

Overigens is het ten eerste opmerkelijk dat u erin slaagde gans uw leven in Ethiopië te spenderen zonder enig document te hebben gehad. Zo verklaart u vanaf 12 jarige leeftijd naar school te zijn gegaan. U meent geen documenten nodig te hebben gehad om u te inschrijven omdat het een privé school in avondonderwijs was. U geeft wel aan dat er voor de inschrijving een identiteitskaart vereist was, maar indien voldoende geld werd neergelegd, er geen haan naar documenten kraaide (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U bent niet op de hoogte van het statuut van uw ouders in Ethiopië, noch blijkt u op de hoogte of ze al dan niet asiel hebben aangevraagd (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U gevraagd hoe ze in Ethiopië konden verblijven zonder enig document te bezitten, verklaart u niet met zekerheid te kunnen zeggen of ze al dan niet documenten hadden, terwijl u eerder verklaarde dat noch uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p. 18), noch uw moeder (zie gehoorverslag CGVS, p. 21) Ethiopische documenten hadden. Zo verklaart u dat uw vader niet in het bezit was van Ethiopische documenten, maar er naar alle waarschijnlijkheid wel had van Eritrea. U voegt toe dat uw vader een bewijs had dat hij soldaat was, en u die documenten ooit heeft gezien, maar niet heeft gelezen, terwijl u tegelijkertijd verklaart dat het een foto betreft, en geen identiteitskaart, wat bezwaarlijk gelezen moet worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 18-19). Uw verklaringen hieromtrent houden dus geen steek. Dat u uw ouders nooit heeft gevraagd naar hun statuut, noch naar documenten die ze hadden, spreekt tot de verbeelding. U nogmaals geconfronteerd met de bevinding dat het ten eerste tot de verbeelding spreekt dat u gans uw leven in Addis Abeba heeft doorgebracht zonder over documenten te beschikken, verklaart u veel jobmogelijkheden te hebben verloren omdat u geen documenten had, en geeft u als voorbeeld een job als poetsman in een ziekenhuis (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u de job in het ziekenhuis niet kreeg omdat een andere kandidaat betere competenties had dan u (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). Pas na confrontatie, wijzigt u uw verklaringen, en zegt u dat u de kans u ontnomen werd omdat u geen identiteitskaart (Kebele card) kon voorleggen. Verder in het gehoor verklaart u bovendien dat een persoon die geen misdaad begaat in Addis Abeba er simpel kan leven (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). Wat enigszins vreemd is daar u volgens uw verklaringen gearresteerd werd op verdenking van verstoring van een religieuze ceremonie (zie vragenlijst CGVS, vraag 5 en gehoorverslag CGVS, p. 41-42). Er werd bij arrestatie gevraagd naar uw documenten waarop u simpelweg antwoordde er geen te hebben. U gevraagd waarom ze u dan zouden vrijlaten daar u illegaal in het land was, verklaart u dat het de plaats is waar u opgroeide. U nogmaals gevraagd wat de reden was dat u werd vrijgelaten terwijl u geen documenten kon voorleggen en u aldus illegaal in het land was, verklaart u dat ze u vroegen waar u werkte, en dat ze, nadat ze alles wisten, zelfs uw werkplek, u vrij lieten. Hieruit groeit een sterk vermoeden dat u niet eerlijk bent over de documenten die u al dan niet had. Het spreekt tevens enorm tot de verbeelding dat u gans uw leven in Addis Abeba woonde, studeerde en werkte zonder enig document.

Tot slot dient opgemerkt dat er **aan uw vermeende problemen te Ethiopië**, tevens de oorzaak van uw vlucht naar België en het onderwerp van uw asielaanvraag, **geen enkel geloof kan worden gehecht**. Zo antwoordde u bij DVZ –op de vraag wat u bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest- dat Ethiopië uw land niet is, en dat er momenteel geen vrede is (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Gevraagd waarom u Ethiopië verliet, verklaart u nogmaals dat er geen vrede, en geen politieke en religieuze vrijheid is. Vervolgens, wanneer gepeild wordt naar uw persoonlijke problemen in Ethiopië, verklaart u gearresteerd en geslagen te zijn geweest omwille van uw religie, terwijl u eerder – op de vraag of u gearresteerd bent geweest - verklaarde dat niet te zijn geweest (zie vragenlijst CGVS, vraag 1). U hiermee geconfronteerd, antwoordt u slechts enkele uren opgepakt te zijn geweest en dat daarom niet te hebben vermeld. U voegt toe in, volgens de Ethiopische kalender, 2005 (komt overeen met september 2013-september 2013 in de Gregoriaanse kalender, zie informatie in uw administratief dossier) gearresteerd te zijn geweest omdat een viering tijdens de Ramadan werd verstoord, en de politie jullie ervan beschuldigde. Jullie werden naar het politiebureau van Adi Ketema gebracht en vervolgens gedurende een week opgesloten. Na onderzoek werden jullie vrijgelaten. **Bovendien vermeldde u uitdrukkelijk geen andere persoonlijke problemen te hebben gekend in Ethiopië.** Dat u **zichzelf reeds bij DVZ tegenspreekt** – u heeft het immers enerzijds over slechts enkele uren en anderzijds over een week opsluiting– **tart de verbeelding. Dat u echter tijdens het gehoor op het CGVS met een volledig ander asielrelaas komt aanzetten, is hallucinant en tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ten gronde aan.**

Zo verklaart u tijdens het gehoor op het CGVS dat uw vader om het leven werd gebracht door veiligheidsagenten omdat er een vermoeden bestond dat hij een informant was voor Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p. 40). Na de dood van uw vader werd u door veiligheidsagenten bedreigd dat u, indien u niet zou vertrekken, of indien u tevens een informant bleek te zijn, ook gedood zou worden (zie

gehoorverslag CGVS, p. 18). Dat u naliet dit te vertellen bij DVZ ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ten gronde. Dat u wel de tijd nam te vertellen over een eerder banaal incident dat, in termen van de Ethiopische kalender, dateert uit 2005, doch op geen enkel moment de moord op uw vader, noch de aan uw adres geuite bedreigingen vermeldde, **richt onherstelbare schade aan aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas**. U hiermee geconfronteerd –en de door u afgelegde verklaringen bij DVZ voorgelezen – verklaart u niet gevraagd te zijn geweest naar de dood van uw vader, en dat de reden dat u het land verliet de dood van uw vader was. U voegt toe dat u door het ontbreken van documenten niet als mens werd beschouwd. U nogmaals gevraagd naar de reden dat u dat niet bij DVZ vermeldde, verklaart u dat u zei dat het simpel was, en dat u het volgende interview in detail kon treden. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, aangezien op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat u dermate essentiële en frappante elementen als de moord op uw vader en de doodsbedreigingen aan uw adres hierin zou hebben vermeld. Bovendien liet u de beweerde feiten niet enkel onvermeld, u verklaarde tevens uitdrukkelijk persoonlijk geen andere problemen te hebben gehad in Ethiopië. Redelijkerwijze mag van u verwacht worden dat u de moord op uw vader, en de daaruit voortvloeiende bedreigingen aan uw adres, reeds vanaf het eerste interview zou vermeld hebben.

Met betrekking tot het door u geopperde asielrelaas moet nog opgemerkt dat u erg vaag bent over de manier waarop u te weten kwam dat uw vader om het leven werd gebracht door veiligheidsagenten (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U verklaart het te hebben vernomen van ‘mensen’, en specificceert dat uw burens zeiden dat uw vader werd gedood door veiligheidsagenten. U gevraagd hoe uw burens dat wisten, verklaart u dat, nadat ze uw vader hadden gedood, ze hem daar gooiden. U nogmaals gevraagd hoe u te weten kwam dat uw vader ervan werd beschuldigd informatie door te spelen aan de Eritreeërs, verklaart u dat, nadat uw vader overleed, de veiligheidsagenten u bedreigden dat indien u niet zou vertrekken, ze u ook zouden doden, en verdwijnen uw burens plotseling out of the picture. Later verklaart u echter wederom dat de burens u op de hoogte brachten dat uw vader om het leven werd gebracht door hen [veiligheidsagenten] (zie gehoorverslag CGVS, p. 42). Uiteindelijk verklaart u dat uw burens een van de veiligheidsagenten aanwezen als de moordenaar van uw vader, en ze [de veiligheidsagenten] daarna naar u toe kwamen met de boodschap dat als u in vrede wilt wonen, dat kan, maar als je een informant bent zoals uw vader, je gedood zal worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 43). Van een verplicht vertrek op straffe van dood is niet langer sprake. Ten tweede kan u niet specificeren hoe de veiligheidsinstanties wisten dat uw vader Eritreeër was daar u zich beperkt door te zeggen dat het hun werk is (zie gehoorverslag CGVS, p. 40 en p. 42). Uit uw verklaringen kan echter niet afgeleid worden dat u, noch uw vader de Eritrese nationaliteit heeft, en dat dit enigszins zichtbaar was voor de omgeving, daar u o.a. zelf verklaarde in een Ethiopische wijk te wonen, en altijd Amhaars te spreken. Bovendien geeft u zelf aan dat u een Ethiopiër niet van een Eritreeër kan onderscheiden (zie gehoorverslag CGVS, p. 43).

Met betrekking tot uw bij DVZ aangehaalde problemen moet opgemerkt dat u opgepakt werd, en na onderzoek vrijgelaten. Dit betreft slechts een eenmalige gebeurtenis die tevens –in termen van de Ethiopische kalender uit 2005 dateert en die bezwaarlijk als voldoende zwaarwichtig kan worden beschouwd om in aanmerking te komen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien werd u gewoonweg verdacht, en na onderzoek vrijgelaten (zie vragenlijst CGVS, vraag 5 en gehoorverslag CGVS, p. 41-42). Uit uw verklaringen blijkt dat u als Christen gearresteerd werd omdat er een viering van Moslims verstoord werd en u, samen met andere mensen verdacht werd, en na onderzoek vrijgepleit werd.

Tot slot moet geconcludeerd worden dat u de Commissaris-generaal geen enkele grond geeft om aan te nemen dat u over de Eritrese nationaliteit beschikt, noch enige band met Eritrea heeft. U gevraagd waarom aangenomen moet worden dat u de Eritrese nationaliteit heeft, verklaart u omdat u van daar kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 34), wat u geenszins aantoon. U vervolgens gevraagd hoe u weet dat u de Eritrese nationaliteit heeft, verklaart u dat uw vader u vertelde dat u daar geboren bent.

Gepeild naar wanneer u besepte dat u een Eritreeër was, daar u als baby uit het land werd meegenomen en opgroeide tussen de Ethiopiërs en er aldus een moment moest zijn geweest waarop u besepte dat u Eritreeër, en geen Ethiopiër was, verklaart u wanneer u volwassen werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 35), wat van weinig doorleefdheid getuigt. U reikt het CGVS geen enkel element aan waaruit geconcludeerd kan worden dat u over de Eritrese nationaliteit beschikt. U gevraagd

waarom u zo weinig interesse toont in uw land van herkomst, verklaart u opgegroeid te zijn te Addis Abeba, altijd Amhaars te hebben gesproken en dat er geen Eritreeërs in uw wijk woonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 37).

U legt geen documenten neer die bovenstaande conclusies kunnen wijzigen.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst, noch aan de door u beweerde feiten van vervolging die tot uw vertrek hebben geleid, die zich allen te Ethiopië zouden hebben voorgedaan, en allen een gevolg waren van het feit dat u als persoon van Eritrese herkomst in Addis Abeba, Ethiopië woonachtig was.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaalde in de Vluchtelingenconventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat geen geloof gehecht wordt aan uw Eritrese herkomst en nationaliteit. Bijgevolg mag u niet teruggeleid worden naar Eritrea."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Algemeen Ambtsbericht Ethiopië 2013, p 48 - 50".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 24 maart 2017 een schending aan van de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de algemene zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat "niet kan betwist worden dat de verzoekende partij als baby samen met zijn ouders naar Ethiopië is vertrokken" gezien "de tolk in het opvangcentrum waar de verzoekende partij verblijft van mening is dat de verzoekende partij Amhaars spreekt echter met het accent van de ingeweken Tigrinya".

Hij verduidelijkt dat hij "over zijn leeftijd, verteld heeft wat zijn vader hem zegde" en "dat het mogelijk is dat de verzoekende partij ouder zou zijn, maar dat de verzoekende partij op geen enkel ogenblik bewust dienaangaande een foutieve verklaring aflegde".

Dat verzoeker "weinig of niets afweet van zijn geboorteplaats of bij uitbreiding omtrent Eritrea" vindt hij "normaal" omdat hij "als baby, samen met zijn ouders naar Addis Abeba in Ethiopië verhuisde", omdat er "binnen het gezin, weinig tot geen vragen werden gesteld, daar de absolute prioriteit erin bestond aan eten te geraken", omdat er "nooit diepe gesprekken plaats vonden omtrent de afkomst van de familie" en omdat "Eritrea voor de verzoekende partij niet als zijn vaderland werd beschouwd, aangezien hij zijn ganse leven woonde in Ethiopië en het niet de bedoeling was van geen enkel lid van de familie om terug te keren naar Eritrea". Hij legt uit at hij "vermoedt dat zijn broer nog steeds in Senafe verblijft, maar daar hij nooit contact met hem had, is dat uiteraard niet zeker".

Dat hij geen Tigrinya spreekt, wijt hij aan het feit "dat hij slechts een baby was toen hij met zijn ouders verhuisde naar Ethiopië", dat hij "vlot Amhaars spreekt maar met het accent van de inwijkelingen uit Tigrinya, zoals zijn vader het Amhaars uitsprak", dat zijn ouders "ervoor kozen geen Tigrinya meer te spreken, maar uitsluitend Amhaars, de taal van hun nieuwe land, want zij hadden toch nooit de bedoeling om naar Eritrea terug te keren", dat ze als kinderen "vaak aan hun lot werden overgelaten" en "doolden op straat, waar Amhaars werd gesproken en ook op school was het Amhaars de officiële taal",

dat hij *“zich wel nog herinnert dat hij Tigrinya hoorde van zijn moeder, maar dat is bij hem niet blijven hangen, ook rekening houdend met de latere gebeurtenissen in zijn leven”* en dat zijn vader *“geprobeerd heeft het Amhaars zo spoedig mogelijk en zo goed mogelijk onder de knie te krijgen”*.

Wat zijn onwetendheden over Eritrea betreft, voert verzoeker aan dat *“een gezinssituatie in Addis Abeba niet kan vergeleken worden met een gemiddelde gezinssituatie in Europa”*, dat *“het bij het gezin waarin de verzoekende partij opgroeide, niet de gewoonte was om veel vragen te stellen aan vader, niet over het verleden, maar zelfs niet over het heden”*, dat *“van zodra de kinderen groot genoeg waren, moesten ook zij, hun duit in het zakje doen”*, dat verzoeker *“sporadisch dus wel eens iets opving over Eritrea en over het verleden van zijn vader als soldaat, maar dat was geenszins gerichte informatie om betrokkene te onderwijzen over zijn herkomstland”*, dat *“de meeste evenementen, waarover de verzoekende partij werd ondervraagd, plaats grepen voor of onmiddellijk na de geboorte van de verzoekende partij”* en dat hij *“het recht heeft niet geïnteresseerd te zijn in Eritrea, waar hij quasi niet verbleven heeft en ook geen enkel intentie had er ooit weer te verblijven”*.

Verzoeker legt uit dat zijn ouders *“indien zij zich hadden laten registreren in Ethiopië, inderdaad een verblijfsvergunning konden bekomen hebben”*, waarvoor hij verwijst naar het bijgevoegde *“Algemeen Ambtsbericht Ethiopië 2013, p 48 - 50”*, maar dat *“zij bij hun vertrek of bij hun dood, deze verblijfsvergunning verloren, zodat het perfect mogelijk was dat de verzoekende partij na de dood van zijn vader, geen enkel document meer had”*. Hij acht het verder *“niet onmogelijk voorkomt dat de verzoekende partij, alhoewel illegaal zijnde, toch niet verder werd opgesloten en in vrijheid werd gesteld”*.

Hij meent dat *“er rekening moet worden gehouden met de beperkte intellectuele capaciteiten van de verzoekende partij, die tevens extreem bang is”*, waardoor hij *“verzuimd heeft aan te geven bij DVZ dat zijn vader werd gedood en dat hij zelf ook met de dood werd bedreigd”*. Hij wijst erop dat hij *“een opeenstapeling heeft gekend van traumatische evenementen en dat hij zich daardoor volledig verlaten en hopeloos voelde en bij het eerste contact in België, zonder de bijstand van een advocaat of een sociale dienst, de volledige waarheid niet durfde te vertellen”*.

Hij benadrukt dat hij *“de Ethiopische nationaliteit niet bezit en dat hij mogelijks ook door Eritrea niet als hun staatsburger zal worden beschouwd, daar hij nooit Eritrese papieren heeft gehad”* en dat hij *“een vrees aantoonde, omwille van een van de redenen opgesomd in de Conventie van Genève, zowel t.a.v. Eritrea als t.a.v. Ethiopië”* omdat hij *“naar geen enkele van deze landen op een veilige wijze kan terugkeren en internationale bescherming van doen heeft”*.

Verzoeker vraagt hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart (enkel) de Eritrese nationaliteit te bezitten (inschrijving van de asielaanvrager; bijlage 26; verklaring DVZ, vraag 5; fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling; gehoor, p. 4).

2.4. Vooreerst wijst de Raad erop dat in de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, Dienst Voogdij van 5 augustus 2016 wordt gesteld dat verzoeker zeker ouder dan 18 jaar is, waarbij (minstens) 20,3 jaar een goede schatting is. Verzoekers bewering dat hij geboren werd op 1 augustus 2000 en Eritrea "als baby" die nog borstvoeding kreeg (gehoor, p. 6) moest ontvluchten omwille van het grensconflict met Ethiopië dat uitbrak in 1998 is dan ook geheel ongeloofwaardig, daar verzoeker volgens de door de Dienst Voogdij vastgestelde geboortedatum bij het uitbreken van het grensconflict met Ethiopië reeds een viertal jaar oud was. Deze vaststelling doet reeds afbreuk uit verzoekers beweerd herkomst en (tijdstip van zijn) vlucht uit Eritrea.

2.5. Dat verzoeker het Amhaars als moedertaal beschouwt (gehoor, p. 12) en slechts enkele woorden Tigrinya spreekt (gehoor, p. 13) ondermijnt verder verzoekers beweerd Eritrese herkomst en asielrelaas, gezien het geenszins aannemelijk is dat verzoeker geen Tigrinya zou hebben geleerd/gesproken in Ethiopië, te meer nu het Tigrinya ook in Ethiopië wordt gesproken, zoals ter terechtzitting wordt gesteld. Bovendien kan niet aangenomen worden, nog worden ingezien dat indien zoals verzoeker tijdens zijn gehoor zelf aangaf, zijn vader stap per stap Amhaars leerde en dat zowel zijn moeder als zijn vader bij aankomst in Addis Abeba het Amhaars niet beheersten (gehoor, p. 13), zijn ouders een vreemde taal zouden spreken binnen het gezin, een taal die ze zelf niet kenden. Verzoeker's toevoegingen in het verzoekschrift dat hij "zich wel nog herinnert dat hij Tigrinya hoorde van zijn moeder" en dat zijn vader bij aankomst in Ethiopië nog moest proberen "het Amhaars zo spoedig mogelijk en zo goed mogelijk onder de knie te krijgen", dat ze als kinderen "vaak aan hun lot werden overgelaten" en "doolden op straat, waar Amhaars werd gesproken en ook op school was het Amhaars de officiële taal", kunnen niet verklaren waarom verzoeker, naast het Amhaars dat inderdaad in Ethiopië gesproken wordt, het Tigrinya niet zou (kunnen) spreken.

2.6. Voorts is het niet aannemelijk dat verzoeker zijn hele leven in Ethiopië woonde zonder er over enig document te beschikken. Hij bleek evenmin te weten welk statuut zijn ouders hadden in Ethiopië en of ze al dan niet asiel hadden aangevraagd (gehoor, p. 22). Indien verzoeker eerst beweerd niet met zekerheid te kunnen zeggen of zijn ouders al dan niet documenten hadden dan kan verwacht worden dat hij zijn familie hierom bevroegd. Dat hij anderzijds verklaarde dat noch zijn vader noch zijn moeder Ethiopische documenten hadden (gehoor, p. 18, 22) komt dan ook voor als een loutere veronderstelling. De post-factum uitleg in het verzoekschrift dat zijn ouders "indien zij zich hadden laten registreren in Ethiopië, inderdaad een verblijfsvergunning konden bekomen hebben", waarvoor hij verwijst naar het bijgevoegde "Algemeen Ambtsbericht Ethiopië 2013, p 48 - 50", maar dat "zij bij hun vertrek of bij hun dood, deze verblijfsvergunning verloren, zodat het perfect mogelijk was dat de verzoekende partij na de dood van zijn vader, geen enkel document meer had", kan zijn onaannemelijke, vage en incoherente verklaringen dienaangaande niet verschonen. Dergelijke verklaringen kunnen verzoekers beweerd levenslang verblijf in Ethiopië als Eritrese inwijkeling dan ook geenszins aantonen.

2.7. Ook de vaststelling dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde onwetend te zijn over zijn etnische origine, over de zoba in Eritrea waar hij geboren zou zijn, over de geboorteplaatsen van zijn ouders en over de locatie van zijn broer (verklaring DVZ, vraag 5, 6d, 13a, 17), terwijl hij op het Commissariaat-generaal aangaf dat zijn vader hem vertelde dat hij geboren werd in de zoba Debub (gehoor, p. 6) en dat hij etnisch Tigrinya is (gehoor, p. 10), alsook dat hij wist dat zijn ouders geboren zijn te Senafe (gehoor, p. 16, 20) en dat zijn broer A. zich thans in Senafe bevindt (gehoor, p. 7). De

argumentatie in het verzoekschrift dat verzoeker *“als baby, samen met zijn ouders naar Addis Abeba in Ethiopië verhuisde”*, dat er *“binnen het gezin, weinig tot geen vragen werden gesteld, daar de absolute prioriteit erin bestond aan eten te geraken”*, dat er *“nooit diepe gesprekken plaats vonden omtrent de afkomst van de familie”*, dat *“Eritrea voor de verzoekende partij niet als zijn vaderland werd beschouwd, aangezien hij zijn ganse leven woonde in Ethiopië en het niet de bedoeling was van geen enkel lid van de familie om terug te keren naar Eritrea”* en dat hij *“vermoedt dat zijn broer nog steeds in Senafe verblijft, maar daar hij nooit contact met hem had, is dat uiteraard niet zeker”* kunnen zijn wisselende verklaringen geenszins verschonen, daar niet kan worden ingezien waarom verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken deze kennis niet kon weergeven toen hem hiernaar gevraagd werd, indien de beweerde informatie waarachtig is en hij deze vernam van zijn vader.

2.8. Tevens is verzoekers gehele onwetendheid over en duidelijk gebrek aan interesse in Eritrea, zijn beweerd land van nationaliteit, opvallend. Zo bleek verzoeker onwetend over zijn geboortedorp Senafe (gehoor, p. 5-6), enige andere zoba's in Eritrea, de steden gelegen aan de rode zee (gehoor, p. 37), de etnische groepen woonachtig te Eritrea (gehoor, p. 10), de Tigrinya (gehoor, p. 10), de officieel geregistreerde religies in Eritrea, de munteenheid, de onafhankelijk van Eritrea (gehoor, p. 5, 32), de officiële feestdagen in Eritrea (gehoor, p. 36), het onafhankelijkheidsreferendum in april 1993 (gehoor, p. 32), het Ethiopisch-Eritrees grensconflict, de massale deportaties van Eritreeërs in Ethiopië (gehoor, p. 34) en conflicten tussen Eritrea en andere landen behalve Ethiopië (gehoor, p. 37). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat *“een gezinssituatie in Addis Abeba niet kan vergeleken worden met een gemiddelde gezinssituatie in Europa”*, dat *“het bij het gezin waarin de verzoekende partij opgroeide, niet de gewoonte was om veel vragen te stellen aan vader, niet over het verleden, maar zelfs niet over het heden”*, dat *“van zodra de kinderen groot genoeg waren, moesten ook zij, hun duit in het zakje doen”*, dat verzoeker *“sporadisch dus wel eens iets opving over Eritrea en over het verleden van zijn vader als soldaat, maar dat was geenszins gerichte informatie om betrokkene te onderwijzen over zijn herkomstland”*, dat *“de meeste evenementen, waarover de verzoekende partij werd ondervraagd, plaats grepen voor of onmiddellijk na de geboorte van de verzoekende partij”* en dat hij *“het recht heeft niet geïnteresseerd te zijn in Eritrea, waar hij quasi niet verbleven heeft en ook geen enkel intentie had er ooit weer te verblijven”*, wijst de Raad erop dat uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker over zijn herkomst wel bepaalde vragen stelde aan zijn vader (gehoor, p. 6, 11), dat hij de eerste regel van het Eitrees volkslied (*“Eritrea, Eritrea, Eritrea”*) kende omdat zijn vader het soms zong (gehoor, p. 35), dat er in Addis Abeba een sterke Eritrese gemeenschap aanwezig was in het gebied rond Megenana (gehoor, p. 9) en dat zijn vader daar ging om zijn vrienden te ontmoeten. Enige bekendheid met zijn land van herkomst, desgevallend via zijn vader die duidelijk nog wel interesse toonde in zijn achtergrond of via de andere Eritrese inwijkelingen in Ethiopië, kan wel degelijk verwacht worden, te meer verzoeker omwille van zijn herkomst is gevlucht. Verzoekers voorgehouden profiel van minderjarige Eritreeër komt verzonnen voor, nu hij, zelf bevestigt uit Ethiopië te komen waar hij geen band aantoonde met de Eritrese gemeenschap aldaar en hij in tegenstelling tot zijn beweringen, wel meerderjarig is.

2.9. De blote bewering in het verzoekschrift dat *“de tolk in het opvangcentrum waar de verzoekende partij verblijft van mening is dat de verzoekende partij Amhaars spreekt echter met het accent van de ingeweken Tigrinya”* wordt niet gestaafd en kan voorgaande vaststellingen niet wijzigen nu accenten aangeleerd kunnen worden.

2.10. Ten slotte en niet in het minst, merkt de Raad nog op dat verzoeker zijn problemen in Ethiopië niet aannemelijk maakt, gezien de tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn arrestatie in 2005 (verklaring DVZ, vraag 1, 5), die overigens een eenmalige gebeurtenis betreft waarna hij werd vrijgelaten (vragenlijst DVZ, vraag 5; gehoor, p. 41-42), het op de Dienst Vreemdelingenzaken onvermeld laten van de moord op zijn vader en de hiermee gepaard gaande bedreigingen jegens hemzelf (gehoor, p. 18, 40) en verzoekers vage verklaringen over hoe hij te weten kwam dat zijn vader vermoord werd door veiligheidsagenten (gehoor, p. 17, 40, 42-43). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat *“er rekening moet worden gehouden met de beperkte intellectuele capaciteiten van de verzoekende partij, die tevens extreem bang is”*, waardoor hij *“verzuimd heeft aan te geven bij DVZ dat zijn vader werd gedood en dat hij zelf ook met de dood werd bedreigd”*, en dat hij *“een opeenstapeling heeft gekend van traumatische evenementen en dat hij zich daardoor volledig verlaten en hopeloos voelde en bij het eerste contact in België, zonder de bijstand van een advocaat of een sociale dienst, de volledige waarheid niet durfde te vertellen”*, benadrukt de Raad dat van een asielzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een volledige en correcte manier aanbrengt. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste verhoor daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan

de asielprocedure (RvS 10 oktober 2006, nr. 163.364). De Raad merkt op dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat, maar dat angst en niet-geattesteerde trauma's geen aannemelijke verklaring zijn voor verzoekers nalaten om de moord op zijn vader te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, daar aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen inherent het vertrouwen in de autoriteiten, waaraan men de bescherming vraagt, verbonden is, en verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken bovendien wél over andere persoonlijke problemen, zoals zijn arrestatie in 2005, vertelde.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient te worden opgemerkt dat artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.13. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Eritrea. Zoals hoger aangehaald is verzoeker afkomstig uit Ethiopië waar hij -ook volgens zijn eigen verklaringen- woonde vanaf net na zijn geboorte.

2.14. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoonbaar, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

2.15. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Verzoeker stelt zelf dat hij afkomstig is uit Ethiopië waar hij -ook volgens zijn eigen verklaringen- woonde vanaf net na zijn geboorte.

Het komt de Raad niet toe om over de geboorteplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst (Ethiopië) geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.16. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.17. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonbaar.

2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK